

отлагане на нѣщата. Дойде нѣкоя хубава мисль въ ума ви, или нѣкое благородно чувство въ сърцето ви, но вие отлагате тѣхното реализиране. Дойде нѣкой бедень човѣкъ въ дома ви, нѣщо ви пошепне да го приемете, но понеже сте свидливъ, вие отказвате да го приемете, като се оправдавате, че днесъ нѣмате тази възможность. Казвате си: Днесъ не можахъ да го приема, но другъ нѣкой день ще стане това. Той ще дойде и другъ пжтъ въ моя домъ. Да, природата забавя, но не забравя. Ще дойде день, когато положението на този бедень ще се измѣни, и тогава вие ще се нуждате отъ него. Умниятъ човѣкъ трѣбва да бжде като мждреца, да предвижда нѣщата и да гледа на всѣки човѣкъ като на душа, излѣзла отъ Бога и дошла на земята да свърши известна работа.

Мнозина питатъ: Душата има ли страдания? Колкото и да е възвишена, душата страда; и тя има свои мжчноти, свои трудности. Умътъ пкъ и сърцето на човѣка често изпадатъ въ смущения и колебания. Колкото възвишенъ и силенъ да е духътъ на човѣка, щомъ е дошълъ на земята, и той носи известни тежести. Богъ предвижда всичко това, вследствие на което е поставилъ всѣки човѣкъ при условия, необходими за неговото растене и повдигане. Той е решилъ да спаси човѣчеството, заради което изпрати Сина си между хората. Но и при това положение хората сж неблагоприятни и казватъ: Защо ни е този умъ, щомъ страдаме толкова много? — Този умъ, именно, ще ви спаси, но вие трѣбва да го използвате разумно. — Защо ни е това сърце, да изпитваме толкова страдания? — Това сърце, именно, ще ви спаси, но трѣбва правилно да използвате неговитѣ сили. Единственото нѣщо, което ще спаси човѣка, това сж страданията. Богъ говори на човѣка чрезъ страданията, а ангелитѣ — чрезъ радоститѣ. Господъ пита човѣка: Ти знаешъ ли, защо страдашъ? — Не знамъ, Господи. — Ти страдашъ, защото си напусналъ бащиния си домъ, забравилъ си майка, баща, братя и сестри, скиташъ изъ свѣта като чужденецъ. Върни се дома си, дето всички те чакатъ. Внъ е студено, 36° подъ нулата, а ти си босъ, съ скжсани дрехи. Върни се въ дома си, дето те чака топла стая и любещи сжщества! Съзнае ли своето отклонение, човѣкъ влиза вече въ небето, въ своя домъ, между сжщества, които го обичатъ. Ако срещнете едно отъ възвишенитѣ сжщества, които живѣятъ на небето, първо ще се уплашите отъ него, но после веднага ще се успокоите и ще разберете, че се намирате предъ сж-